

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Magyar Istvánügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Hronyecz Juditügyvéd által képviselt alperes ellen, küldött közgyűlési határozat megsemmisítése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2015. február 3. napján kelt 2.P.24.045/2014/7. számú ítélete ellen, a felperes részéről 9., 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a keresetében az alperes 2013. szeptember 25-26. napján tartott küldött közgyűlésen meghozott határozatainak a megsemmisítését kérte.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, elsődlegesen, mert a felperes magánszemélyként nem volt az alperes tagja, másodlagosan mert a küldött közgyűlés összehívása szabályos volt.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 45.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a Ptk. 62. § (6) bekezdése és a Ptk. 62. § (1) bekezdése alapján az alperes alapszabályának 3. §, 5. § 6. § (2) bekezdése szerint vizsgálta a felperes legitimációját. Rámutatott, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a felperes volt köteles bizonyítani, miszerint az alperesnél tagsági jogviszonya állt fenn a keresettel támadott küldött közgyűlés időpontjában, ezért jogosult keresettel kérni a küldött közgyűlésen hozott határozatok megsemmisítését. Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a tagsági jogviszony keletkezésének

módját, formáját a Ptk. és a 2011. évi CLXXV. törvény nem tartalmazza, annak részletes szabályait az alperes az alapszabályában maga határozhatta meg. Megállapította, hogy az alapszabály expressis verbis nem támaszt alakszerűségi követelményt, írásbeliséget a belépési nyilatkozatot és annak elfogadását illetően. A szabályok együttes értelmezéséből ugyanakkor azt a következtetést vonta le, hogy az írásos alakhoz kötött. Rámutatott az alapszabály 3. § (2) bekezdésére, amely jelentőséget tulajdonít a tagsági viszony keletkezése időpontjának, azt konkrétan megjelöli a belépési nyilatkozat elfogadásának időpontjában. Utalt arra, hogy amennyiben a belépési nyilatkozat megtétele és elfogadása, a tagsági jogviszony létrejötte szóban, illetve ráutaló magatartással is megtörténhetne, a keletkezési időpont nem lenne meghatározható. Megítélése szerint az alapszabály 3. § (3) bekezdése alapján a belépési nyilatkozat benyújtása mindenképpen írásbeliséget feltételez, melyre tekintettel biztosított az alapszabály szerinti 30 napos határidő számítása. Abból, hogy a belépési nyilatkozat elutasítását indokolt határozatban kell az érintettel közölni, az következik, hogy formális döntés kell a tagfelvételi kérelemről. A felperes állította, hogy 2010-től tagja volt az alperesnek, amelyet igazoló belépési nyilatkozatot és elfogadó döntést nem tudott felmutatni. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a szövetség mint különös egyesületi forma jegyeit hordozta működésében, miután az alapszabály értelmében természetes személy tagsági viszonyt csak a szervezeti egységekben létesíthetett. A felperes által becsatolt iratokat nem tartotta alkalmasnak annak kétséget kizáró igazolására, hogy a felperes 2010. évtől kezdődően és folyamatosan 2013. szeptemberében is az alperes magánszemély tagja volt, melyet cáfolnak az alapszabály fent idézett rendelkezései. Osztotta az alperes álláspontját, miszerint önmagában a tagdíjfizetés nem keletkeztet és igazol tagsági viszonyt, továbbá a tagkártya nem azonos a tagsági jogviszony fennállását tanúsító tagkönyvvel. Megállapította, hogy 2010. évre nem állt rendelkezésre sem belépési nyilatkozat, sem elfogadó döntés, sem tagkártya és tagdíjfizetést igazoló irat. A 2010. november 21. napján kelt számla névátírási díjra vonatkozik, tagsági jogviszonyt nem tanúsított. A 2010. március 17-i levél nem felpereshez címzett, hanem általános megszólítást tartalmaz és hivatkozik a 2010. évi tagkártya létre. 2011. évre tagkártya sem állt rendelkezésre, a 2011. január 9. napján, valamint a 2012. január 15. napján kelt számlát nem az alperes, hanem a alperes neve Szervezete állította ki. A jelen perben nem vizsgálódhatott abban a körben, hogy az alperesnél 2012-2013. évben milyen belső szervezeti változások voltak, a jelen per tárgyát kizárólag a 2013. szeptember 25-i küldött közgyűlési határozatok megsemmisítése képezte. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperesnek nincs perlési jogosultsága, ezért a keresetet - a további érdemi vizsgálatot mellőzve - ítélettel elutasította.

Az első fokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, az ítélet megváltoztatását, keresetének teljesítését kérte. Fellebbezése alapjául hivatkozott az általa csatolt okirati bizonyítékokra, amelyekkel kétséget kizáróan bizonyította, miszerint 2013. évben az alperesi társadalmi szervezet tagja volt. Hangsúlyozta, hogy az alperes nem vonta kétségbe, nem bizonyította, hogy a felmutatott sorszámú kártya alapján ne lett volna a felperes tagja az alperesi egyesületnek. Hivatkozott előadására, mely szerint az alperesnek tagja volt 2010. évtől minden évben befizette az éves tagdíjat, amelyet okirattal igazolt. Utalt a csatolt tagkártyák tartalmára. Annak tulajdonított jelentőséget, hogy a kérelme elfogadását követően 2010. évtől napjainkig folyamatosan fizeti az éves tagsági díjat. Annak nem tulajdonított a perben jelentőséget, hogy az alperes 2012. novemberi elnökségi határozatával megszüntette a helyi szervezeteit, és ezért nem lehetséges fel a tagsági viszony létesítésére vonatkozó kérelme. Kizárólag azt tartotta ügydöntőnek, hogy 2013. évre is hitelt érdemlően igazolta a tagdíj befizetését, amelyet az alperes részére nem utalt vissza. Ebből következően 2013. évre is fennállónak kell tekinteni tagsági jogviszonyát. Előadta, hogy az alperes országos elnöksége 2012. november 7-i döntésével az összes helyi szervezetet 2012. december hatállyal megszüntette, ezért a volt helyi szervezetek tagjai 2013. január 1. napjától automatikusan az alperes természetes személy tagjai lettek. A 2013. szeptember 25-26. napján tartott küldött

közgyűlés első napirendi pontjához történő hozzászólás tartalmára hivatkozott, valamint az alapszabály 3. § (3) bekezdésére. Állította, hogy megtörtént részéről a nyilatkozat benyújtása, annak elfogadása után 2010. évtől minden évben befizette az éves tagdíjat, az alperes ugyanakkor nem bizonyította, hogy a tagdíjat visszautalta. Megítélése szerint az alperesnek kellett volna bizonyítani, hogy a felperes jogalap nélkül, tagsági jogviszony hiányában fizette meg 2010. évtől az éves tagdíjat, valamint tagsági jogviszony hiányában visszautalta azt a felperesnek. Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az alperes elnökségének 2012. novemberi döntését, amellyel megszüntette az összes helyi szervezetet. Álláspontja szerint 2013. január 1. napjától a megszűnt helyi szervezetek tagjai automatikusan az alperes természetes személy tagjaivá váltak, a felperes is a 2013. évi tagdíj befizetését követően mint természetes személy jogosult lett volna az alperes 2013. szeptember 25-26. napján tartott közgyűlésén részt venni. Az alperes a természetes személy tagokat nem hívta meg a megjelölt időpontban tartott közgyűlésre, ezért a közgyűlésen hozott határozatok nem érvényesek.

Az alperes ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta megalapozottsága folytán. Hangsúlyozta, hogy a per folyamán mindvégig vitatta a felperes tagsági jogviszonyának fennállást, nyomatékosan észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási teher alakulására vonatkozó kioktatása ellenére a felperes maga sem állította soha, hogy az alapszabály alapján a tagsági viszony létesítésére határozott jognyilatkozatot tett volna alperesnek vagy bármely szervezeti egységnek címezve. A felperes az általa állított tagdíjfizetést nem az alperesnek, hanem önálló jogi személy egyesület tagszervezete részére teljesítette.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján - a felek tárgyalás tartása iránti kérelme hiányában - a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

A kereset tárgyát a 2013. szeptember 25-26. napján tartott küldött közgyűlés határozatai képezték, mely kereset a Ptk. 62. § (6) bekezdése alapján került előterjesztésre. E törvényhely értelmében a jog- vagy alapszabálysértő határozat megsemmisítése iránt keresetet a határozatot hozó egyesület tagja terjeszthet elő. Ezért az alperes szerve, a küldött közgyűlés által hozott határozatok megsemmisítése iránt az alperes tagja volt jogosult a Ptk. 62. § (6) bekezdés alapján kereset benyújtására.

Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan vizsgálta - az alperes ellenkérelmére is figyelemmel - elsődlegesen azt, hogy az alperesnek tagja volt-e a felperes a keresettel támadott határozat meghozatalának, illetőleg a kereset benyújtásának időpontjában. A felperes kívánt igényt érvényesíteni az alperessel szemben, a felperes perindítási jogosultságát a tagsági viszonya alapítja meg. Ezért a tagsági viszony kétséget kizáró fennállásának bizonyítása a felperest terhelte.

Az alapszabály - első fokú ítéletben helytállóan felhívott - rendelkezéseiből következően a tagdíj befizetése önmagában a tagsági viszony fennállást nem igazolja. Az alperes az első fokú eljárás során vitatta a felperes tagsági viszonyát, annak fennállást. Az alperes adott tagszervezetének, illetőleg jogi személy tagjának a tagja az alperes adott szerve által hozott határozat megtámadására nem jogosult. Mindezek alapján a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy az alperesi egyesületnek volt a tagja a támadott küldött közgyűlési határozatok meghozatalának, illetve a kereset benyújtásának időpontjában.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság a tagsági jogviszony fennállása tekintetében a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján helytállóan mérlegelte, abból megalapozott ténybeli következtetésekre jutott. E körben a másodfokú bíróság utal arra, hogy az alapszabálynak a tagsági viszony keletkezésére vonatkozó rendelkezéseit az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte.

Megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a csatolt tagdíj befizetési nyilatkozatok az alperesnél fennállt, illetőleg fennálló tagsági viszonyt nem igazolják. A csatolt tagkártya beazonosítható adatok hiányában ugyancsak nem volt alkalmas az alperesnél fennálló tagsági viszony megállapítására. Miután önmagában a tagdíjfizetési kötelezettség tagsági viszonyt nem létesített, így annak ugyancsak nem volt ügydöntő jelentősége, hogy az alperes a felperes által állított tagdíjat visszafizette-e vagy mely okból nem. Az elsőfokú bíróság e körben is helytállóan mutatott rá arra, hogy a megjelölt csatolt számlákat nem az alperes, hanem a alperes neve Szervezete állította ki.

Az alperesnek a per tárgyát képező küldött közgyűlés összehívásának időpontjában hatályos alapszabálya olyan rendelkezést nem tartalmaz, miszerint az alperes országos elnökségének a helyi szervezetek megszüntetéséről az alapszabály szerint meghozatalára jogosult döntését követően a helyi tagszervezetek tagjai automatikusan az alperes természetes személy tagjaivá váltak. Ezért a felperesnek e körben tett előadásának ügydöntő jelentősége nem volt.

Mindezek kiemelésével a felperes nem bizonyította a jelen kereset előterjesztésére való jogosultság megállapításához azt a körülményt, hogy az alperesi egyesület tagja volt a 2013. szeptember 25-26. napján tartott küldött közgyűlésnek és a jelen kereset benyújtásának időpontjában.

Az elsőfokú bíróság így keresetindítási jogosultság hiányában megalapozottan utasította el a keresetet.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekre tekintettel a Pp. 256/A. § (6) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdés szerint a Pp. 254. § (3) bekezdésre utalással indokai alapján helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni az alperesnek a fellebbezési eljárásban felmerült költségét. Az alperest a fellebbezési eljárásban ügyvéd képviselte, akinek díját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 13. § (3),(6) bekezdés alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan, a képviselő áfa mentességre tett nyilatkozatára figyelemmel határozta meg mérlegeléssel a másodfokú bíróság.

Budapest, 2015. október 29.

. Németh László s.k.

a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.. Molnár Ágnes s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bírósági ügyintéző